

Herrn
Siegfried Lehrer
Gartenstr. 56 b

7500 Karlsruhe

Ref. M / 22. April 1978

Betr.: Waren Einkauf - Israelische Kommunal Behörden
Israelischer Städte Verband

Sehr geehrter Herr Lehrer,

für Ihre Tätigkeit im Zusammenhang mit der Beschaffung von
Waren zu günstigen Bedingungen für den Israelischen Städte
Verband und deren Finanzierung zählt der Israelische Städte
Verband an Sie unwiderruflich einen Betrag von

DM 100.000,--.

Die Zahlung erfolgt bis spätestens 15. Oktober 1978 an die
von Ihnen zu benennende Bank.

Für den Fall, daß Sie diesen Betrag an Dritte abtreten - wir
stimmen der Abtretung zu - soll uns dies notifiziert werden.

In diesem Fall lehnt der Israelische Städte Verband die Zahlung
von Zinsen ab.

Hochachtungsvoll

Schalom
Z. Meljon General-Sekretaire

מרכז השלטון המקומי בישראל
UNION OF LOCAL AUTHORITIES IN ISRAEL

מועד 3

TREPPY

מסודר בחיים!

בדגם שוננסתי ליריב דירות כ"ת
ידעתי שאני מסודר בחיים
וצדקתי.
הדירה שהציעו לי היתה
בדיוק הדירה שחיפשתי!
ואיזה שירות!

יריב דירות

חיים נעזר 30 כ"ת ט"ל 901991

איתן עמיחי
הדברת מזיקים

משרד לחברה
חולעי עש
וחרקי ספרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18 ת.ד. 2272
טל. 56-790114 רש מס' 481/75 עסק

תן טרמפ לחייל

התחייבות של מיליון

במיכתב זה, על נייר המיכתבים הרישמי של מרכז השלטון המקומי, מתחייב זאב מליון בשם המרכז לשלם לזיגפריד לרר סכום של 100 אלף מארק (אז, כמיליון ל"י) ב-15 באוקטובר 1978, עבור עזרתו בהשגת מימון למרכז השלטון המקומי. מליון נהרג בתאונה שבועיים אחרי מועד הפרעון של התחייבות זו, שלא נפרעה, וכשבועיים לפני זמן הפרעון של התחייבות דומה על סכום דומה. ידיעתו כי לא יוכל לפרוע התחייבויות אלה, הולידה את ההנחה, כי התאונה שבה נהרג היתה התאבדות מתוכננת מראש.

ממשלה כספים לערים ולמועצות-המקומיות. נראה שזאת היתה הפעם היחידה שבה נודע למישהו בארץ על העיסוק החש-איות שביצע זאב מליון על דעת עצמו בגרמניה. שכן מליון פנה למשרד-הפנים ולמשרד-האוצר והודיע, כי יש באפשרו-תו לגייס אשראי לרכישת סחורות בגר-מניה בסכום של 25 מיליון מארק עבור ערי ישראל. אלא שאיש לא גילה עניין באשראי מסוג זה. בסופו של דבר לא יצאה עיסקה זו לפועל. לטענת לרר אמר לו מליון, כי הממשלה אינה מעוניינת בעיסקה.

בנקודה זו החל מליון להסתבך. שכן, הוא התחייב בפני זיגפריד לרר לשלם לו סכום של 200 אלף מארק אם יתקבל האשראי המבוקש. דמיהתיווד בסכום זה נועדה, ככל הנראה, לחלוקה בין האנשים השונים שהיו שותפים לאישור העיסקה. העובדה שהעיסקה לא מומשה לא היה בה כדי לבטל את התחייבותו של מליון. ואומנם, ב-22 באפריל 1978 הפקיד זאב מליון בידי לרר שני מכתבי התחייבות, כל אחד על סכום של 100 אלף מארק. במיכתבים אלה, הכתובים על נייר המיכ-תבים הרישמי של מרכז השלטון-המקומי, הנושאים עליהם בנוסף לחתימתו של מל-יון את חותמת המרכז, התחייב מליון כי שם המרכז לשלם ללרר 100 אלף מארק ב-15 באוקטובר 1978 ו-100 אלף מארק נוספים ב-15 בנובמבר 1978. למיכתבים אלה לא היה כל תוקף וכל ערך, כן מליון לא היתה כל סמכות להעניקם או לחתום עליהם.

אולם לרר לא ידע שהמיכתבים אינם שווים את ערך הנייר עליהם נכתבו. הוא לא המתין עד למועד הפרעון של ההת-חייבויות. הוא ניגש עמם לאחד הבנקים בקרלסרוהה, הציג אותם כשטרות דחויים לפרעון, וקיבל את 200 אלף המארקים בניכוי הריבית, כחצי שנה לפני מועד הפרעון הקובץ.

הבנק הגרמני הסכים לראות במיכתביו של מליון שטר התחייבות של מרכז ה-שלטון-המקומי, לא לפני ששיגר מיכתב למרכז השלטון-המקומי וביקש אישור נוסף בכתב, שמיכתבי ההתחייבות תקפים. הנהלת הבנק תמחה גם מדוע נושאים מכתבי ההתחייבות רק חתימה אחת ולא שתיים, כמקובל במוסדות ציבוריים. במכ-תב התשובה שקיבלו נאמר להם שמכ-תבי ההתחייבות תקפים וכי חתימתו של

תיווך. הבנתי שזה התשלום שעלי להפ-ריש למליון מדמיהתיוון שקיבלתי והס-כמתי לוותר על הכסף.
אחרי הביקור שלו בשרמבורג פנה אלי מליון וביקש ממני הלוואה נוספת בסכום של 20 אלף מארק. נתתי לו גם את הסכום הזה מכיוון שהוא הצהיר שם על כוונתו להזמין עוד רהיטים עד לסכום של חמי-שה מיליון מארק. הסיכוי להזמנה נוספת נראה לי כעסק טוב, שכן גם ממנה הייתי מקבל דמיהתיוון מבית-החרושת בשיעור של 15%.

בכל פעם שביקשתי ממליון להחזיר לי הלוואה זו הוא היה אומר לי: „אל תדאג, אני אתן לך הזדמנות לעשות עוד כסף.“ ואז הוא ביקש ממני שאנסה להסדיר הלוואה של 25 מיליון מארק למרכז ה-שלטון-המקומי מאחד הבנקים בגרמניה. הוא התחייב בפני שאם אצליח להסדיר הלוואה כזאת, אקבל ממנו שכר-טירחה בסכום של 200 אלף מארק.
עד כאן דברי זיגפריד לרר.

מכתבי-התחייבות פיקטיביים

ב עקבות פנייתו של מליון התקשר לרר עם בנקאי בשם פיוס דנק מ-שטוטגרט. לדנק היו מהלכים בבנק האי-חוד הבווארי (ביירשה פרייטבנק) במינ-כן, השייך לבנק הממלכתי של בוואריה. במכתב, ששלחו שניים ממנהלי בנק זה למליון, ב-31 באוגוסט 1977, הם מודיעים לו כדלהלן: „כפי שמר דנק הודיע לנו, הוא יופה על ידיכם להשיג הלוואות עד לסך כולל של 25 מיליון מארק בגרמניה. אנו מצהירים על העניין העקרוני מצידנו להשתתף בגיוס אמצעים אלה כתנאים כדלהלן:

באמצעים אלה ימומנו אך ורק עסקי-ייצוא גרמניים. הסחורות המסופקות תשמש-נה לבניית הסטורקטורה הפנימית של ערים ישראליות... תנאי עקרוני לכך הוא שהמימון של חזוים אלה יכוסה בידי החב-יה לביטוח-אשראי, הרמס".
הבנק התחייב להסדיר את האשראי ה-ירוש לרכישת סחורות גרמניות עבור ערי ישראל בריבית של 8.5% לתקופה של המש-שנים. הוא ביקש כביטוחנות לאשראי שיינתנו ערבויות של ממשלת-ישראל ושל אוצר השלטון המקומי. שהוא מוסד בני-קאי המשותף לבנקים בישראל ולמרכז השלטון-המקומי, באמצעותו מעבירה ה-

(המשך בעמוד 70)